

V SPOMIN NOTARJA STEVA ŠINKA

(Zapis po končani redakciji)

Dne 21. novembra 1972 je umrl nekdanji loški notar Stevo Šink, častni in ustanovni član Muzejskega društva v Škofji Loki, ki bi v kratkem dopolnil 90 let življenja. Njegovo ime je tesno povezano z našim muzejskim delovanjem od samega začetka. Spomin mi uhaja v zadnja leta pred vojno viхро, ko smo polagali temelje loškemu muzeju in iskali pomoči pri loških meščanih. Ob sestavljanju prve odborove liste smo imeli srečo, da smo se obrnili na notarja Šinka kot odličnega loškega rojaka in navdušenega kulturnega delavca. Na naše vabilo se je brez oklevanja vključil v naše vrste, prevzel odborniško mesto in ostal naš podpredsednik skozi dolgih trideset let — vse do tedaj, ko so njegove fizične sile odpovedale in ni več zmožal pota v naš muzej.

Izredno dragoceno je bilo Šinkovo sodelovanje pri naših prvih korakih, ko je bilo loških muzealcev komaj drobna peščica. V letih pred vojno so bile naše vrste tako redke, da smo na občnih zborih izmed vseh udeležencev komaj mogli sestaviti odborovo listo. V tistem času nam je bil notar v izredno močno oporo; saj je znal z veliko zavzetostjo, z dobrim poznavanjem naših teženj in z odlično pripravljenostjo za premagovanje skupnih naporov odbijati vsako malodušje. Žal je okupacija že po kratkih plodnih letih zavrla naše delo in razgnala društvene odbornike na vse strani. Tudi notar Šink ni bil izjema. Okusil je vso bridkost izgnanca, ki pa ni izgubil tudi v najtežjih časih vere v vstajenje.

Ko smo se po letih trpljenja vrnili na svoje domove in skušali čimprej ponovno odpreti našo muzejsko zbirko, je bil prav on med najbolj aktivnimi muzejskimi delavci. Poprijel je za vsako delo. Tako mu ni bilo pod častjo, da sta skupaj z odbornikom Lovrom Planino opravljala posle voznika in pripeljala v Škofjo Loko tri vozove različnih muzejskih predmetov iz zapuščenega visoškega dvorca. Ob odsotnosti predsednika društva je v prvih letih po osvoboditvi vzorno skrbel za to, da ni v muzeju nastopilo mrtvilo, marveč se je ustanova pod njegovim vodstvom v začetni, tako imenovani puštalski eri, krepko razvijala in so zbirke kmalu presegle predvojni obseg. Neprecenljive usluge je društvu in muzeju poklanjal vsa naslednja leta, zlasti po preselitvi muzeja na loški grad. Kako tesno smo tedaj muzealci sodelovali s Turističnim društvom, ki mu je notar Šink predsedoval, saj smo v največji povezanosti reševali vprašanja, ki so bila pomembna za obe organizaciji! Po medsebojnem sporazumu je Muzejsko društvo odkopalo in dopolnilo razvaline Zgornjega stolpa na Kranceljnu, Turistično društvo pa očistilo in utrdilo Stari grad ter uredilo pota do njega. Vsa leta je bil med najbolj discipliniranimi člani odbora, ki se je mesec za mesecem udeleževal naših sej, pri njih živo sodeloval in nam bil kot odličen pravnik v nepogrešljivo oporo pri reševanju cele vrste zapletenih pravnih poslov.

Loški muzealci smo se dobro zavedali, kaj nam podpredsednik Šink pomeni. Zato mu je občni zbor pred šestimi leti kot prvemu podelil diplomu častnega člana.

Z neprecenljivimi uslugami se je z zlatimi črkami zapisal v anale Muzejskega društva in Loškega muzeja.

Dr. Pavle Blaznik